

Tư lương về Tịnh Độ

Vị khách Tăng được mời đến đạo tràng Thọ Bát Quan Trai của chùa Linh Thứu trong khóa tu mùa đông năm nay, không ai xa lạ, đây là Thầy An Chí đến từ xứ Na Uy nơi biệt danh là *xứ lạnh tình nồng*, lạnh đến nỗi chỉ ăn kem ngoài trời mới cảm thấy ấm áp mà thôi.

Đây là lần thứ tư hay năm gì đó Thầy đến truyền giới (vì hình ảnh lưu trữ trong trang web của chùa Linh Thú bị dán đoạn ở năm 2008, nên tôi chỉ đếm được từ năm 2007 đến 2011 có bốn lần), hóa ra Thầy là vị khách Tăng thuộc diện “*đến hẹn lại lên*“, cứ trời sắp lạnh cóng hay đổ tuyết là các giới tử đã lo sửa soạn hành trang túi ngủ thật dày lên chùa Thọ Giới. Lần này số giới tử tham dự vượt chỉ tiêu trên 70 vị ngồi chật cả Chánh Điện, đặc biệt là các em bé nam nữ rất dễ thương trong chiếc áo tràng, cười nhe cả hàm răng sún.

Phần tôi chắc tích lũy được nhiều phước đức từ bao đời trước, nên lần Thọ Bát nào do Thầy hướng dẫn cũng có mặt tôi. Mặc dù lần này tôi đã vượt qua hai chương ngại là cảm cúm trước một tuần và từ chối buổi tiệc liên hoan tất niên với các bạn bè cũ. Nếu phải lựa chọn cuộc vui ngoài đời ta nên chọn sự tu tập. Ôi, bài bản này sao Thầy nào cũng cho vào điệp khúc!

Trước khi đi vào đề tài chính “*Tư lương mang theo về Tịnh Độ*“ một bài Pháp sôi nổi, xen lẫn những chất liệu ma quái vô hình làm nổi da gà những giới tử vẫn còn nhận ma làm bạn cũ ... như tôi. Xin được sơ qua vài dòng về “*thân thể và sự nghiệp*“ của

thầy An Chí. Thầy xuất thân từ vùng đất của anh hùng áo vải Nguyễn Huệ và môn võ Bình Định lừng danh, nhưng do nghiệp duyên lành dẫn dắt Thầy đi thẳng vào cửa Không lúc còn trẻ, không ngang dọc chốn giang hồ nên người ít lắm bụi trần. Sự nghiệp của Thầy bắt đầu từ lúc sang định cư cùng sư phụ tại Na Uy. Vị sư phụ của Thầy là một Cao Tăng thuộc hàng Pháp Sư - *hàng tà ma trừ yêu quái*, chuyên niệm Thần Chú và bắt ấn trừ tà. Tôi đã được tham dự nhiều buổi chuẩn tể trên thuyền vớt vong của sư phụ Thầy ở Oslo (1999) và ở Chùa Hannover (2000), nên rất tin vào những lời giảng mang nhiều tính chất huyền bí trong thế giới tâm linh.

Thầy An Chí đang theo bước chân của sư phụ mình để hóa độ những hương linh được ký tự tại Chùa hay những vong hồn uổng tử vất vưởng mọi nơi, mau chóng được vãng sanh. Thôi, tôi phải đi ngay vào bài Pháp nói về cái nhìn trung thực của pháp môn Tịnh Độ mà Thầy muốn gửi gắm cho các giới tử của chùa Linh Thứu, nổi tiếng siêng năng niệm hồng danh A Di Đà Phật. Độ người sống cho họ tu hành tinh tấn, đi đúng đường *niệm Phật thù thắng* để tiến thẳng về Tây Phương.

Bài giảng của Thầy tất cả đều dựa theo giáo pháp của Đức Phật, tôi chỉ là người sao chép lại tuy chưa dám dùng câu *Như thị ngã văn*, nhưng cũng cố gắng trình bày thật đơn giản và thấu gọn ý chính cho các bạn cùng theo.

Theo Thầy, Tịnh Độ không có xu hướng cá nhân. Nếu ta chán ghét thế gian này, quay lưng vào nó rồi chỉ chuyên tâm

Niệm Hồng Danh A Di Đà Phật thì theo kinh điển, Phật cũng sẽ rước thôi, nhưng chúng ta đã đánh mất Bồ Đề Tâm.

Khi chưa phát Bồ Đề Tâm, chưa tin nhân quả, chưa học hạnh Bồ Thí, chưa tụng kinh Đại Thừa là chúng ta chưa đủ tư lương để đem theo về Tịnh Độ, vật chất không có trí tuệ cũng không, lấy gì cho ai hay độ được ai ?

Để các giới tử khỏi hoang mang, Thầy đem câu chuyện Đức Phật giới thiệu cảnh giới Tây Phương cực lạc cho bà Hoàng hậu Vi Đề Hi nương theo để thoát khổ, thoát cảnh trần ai khi nhìn thấy đứa con yêu ngỗ nghịch, vua A Xà Thế giết cha để đoạt ngôi báu. Đức Phật khuyên bà Vi Đề Hy phải hiếu dưỡng cha mẹ, kính thờ Sư trưởng, bố thí phát bồ đề tâm và tin sâu nhân quả. Như thế mới đầy đủ tư lương để đem theo về Tịnh Độ.

Thầy đưa ra một thí dụ điển hình có thật tại Na Uy, năm ngoái có một Phật tử đến tận Chùa nhờ sư phụ Thầy chữa bệnh. Bà ta mắc một căn bệnh kỳ quái không một bác sĩ nào biết được, đó là phát tâm ma chỉ nghĩ lời phỉ báng chính vị Phật bà ta cầu vãng sanh niệm hồng danh ngài một ngày 7 tiếng. Những câu chửi kém tao nhã luôn phát ra trong đầu khiến bà ta muôn vàn đau đớn. Hỏi ra mới biết bà ta không đi Chùa, không làm một tí công đức nào, chỉ nghe băng giảng của Pháp sư Tịnh Không, nắm chặt câu Niệm Phật nắm lòng, bỏ mặc sự đời đằng sau lưng mà ra công niệm gấp ngày đêm. Để rồi kết quả lại đưa đến tình trạng bi đát như thế. Trường hợp hy hữu này không biết có được dùng 4 chữ *tẩu hỏa nhập ma* hay không ?

Đoán được ý nghĩ các giới tử, Thầy giảng ngay về những đạo tràng Huân tu tịnh độ trong đó mọi người cùng nhau niệm Phật từ sáng đến tối ròn rã suốt 7 ngày, có bị phản ứng phụ hay không? Chắc chắn là không, vì đạo tràng đã được thần lực của Chư Phật che chở. Thầy An Chí cũng đánh tan những tư tưởng sai lầm của một thiểu số người, chỉ cho pháp môn Niệm Phật của mình là tối thượng thừa, nâng đỡ một Pháp để chà đạp các Pháp khác việc làm ấy nguy hiểm vô cùng. Cũng như ngày xưa xuất hiện loại Thiên cực đoan có một thời làm mưa làm gió, rồi đổi sang Tịnh Độ với trăm hoa đua nở, nhưng vạn Pháp đều quy về một Pháp.

Trong 24 giờ thọ giới, chúng tôi được nghe đến 3 thời Pháp, nghe một cách say sưa hay nghe như một thùng nước lạnh dội khắp cả toàn thân, đấy là tùy theo căn cơ của từng người. Các bạn ạ! Đến đoạn Thầy giảng về hạnh Bồ Thí, về những việc làm từ thiện của các bồ tát sơ địa “tơ lơ mơ” như chúng ta từ trước đến nay, nếu không có chứa Bồ Đề Tâm trong việc làm ấy thì cũng chỉ thu được chút ít phước đức hữu lậu mà thôi. Phước hữu lậu cũng nguy hiểm, có nguy cơ bị đọa trong đời thứ 3, vì đời thứ 2 sẽ hưởng phước giàu sang quyền quý cho đến khi cạn vốn. Nếu bồ thí có trí tuệ sẽ phát sinh phước vô lậu đưa đến bờ giải thoát.

Tôi ngồi xếp bằng bên dưới chăm chú nghe, nhưng người xem như cứng đờ thấy lạnh cả toàn thân. Không biết bao năm nay mình đã bỏ nhiều công sức, tiền của để làm từ thiện, nào là chương trình xe lăn, cứu lụt, đào giếng xây cầu ... hễ chỗ nào kêu cứu là mình sẵn sàng móc túi. Cứ tưởng làm thế là công đức là

niềm vui, nhưng bây giờ hiểu rồi. Cứ vẫn tiếp tục làm nhưng phải trộn thêm một ít bồ đề tâm, tặng cho người nhận một câu niệm Phật để họ tự giải nghiệp mà vãng sanh.

Trong đề tài giảng về Bồ Đề Tâm, Thầy đem ngay thí dụ điển hình ngôi chánh điện mới của chùa Linh Thứu và Ni Sư trụ trì cùng các Sư Cô trong chùa. Đứng về phương diện tu học Phật Pháp thì Ni Sư không cần phải xây chùa lớn, muốn được giải thoát và vãng sanh chỉ lo nhập thất chuyên tu cho riêng mình. Nhưng đây Ni Sư phát Bồ Đề Tâm muốn độ nhiều chúng sanh, tạo điều kiện cho họ tu tập, cũng có chúng sanh sẽ thành Phật trước cả Ni Sư nhưng người cam tâm ở lại khách trọ Ta Bà, chịu đựng thêm phiền não và bệnh tật để duy trì ngôi Tam Bảo. Phần các Sư Cô trong chùa cũng chẳng khá gì hơn, thấy các công việc họ phải làm hằng ngày, Thầy cũng lắc đầu ngao ngán cho đường tu của các Sư Cô. Nhưng vì 3 chữ Bồ Đề Tâm tất cả đều được!

Nghe đến đây tôi cũng rơm rớm nước mắt, hứa với lòng sẽ nỗ lực làm công quả thêm nhiều nữa. Không còn nhiều thời gian để ngồi chuyện phiếm phân tích lý giải đúng sai. Ngôi chánh điện của chùa Linh Thứu nhất định phải hoàn thành trong thời gian gần nhất. Tôi tin là thế!

Bước sang đến đề tài Thọ Giới và Giữ Giới. Phải có phước lắm ta mới giữ được Giới, giả như lỡ sinh vào gia đình của *Diệu Thủ thư sinh* nghĩa là có bàn tay nôi dài ăn trộm ba đời thì sẽ vì miếng cơm manh áo mà phạm giới. Hay thông thường hơn là làm con của Cô Tư bán cháo gà thì khó lòng giữ được Giới không sát sanh. Nhìn đi rồi nhìn lại, hơn 70 giới tử ngôi Thọ Giới và Giữ

Giới trong chánh điện của chùa Linh Thứu hôm nay có quá nhiều phước đức. Họ vừa được tụng kinh, vừa được Niệm Phật đi kinh hành, rồi nghe Pháp Phật và tập phong cách Tứ oai nghiêm, đi đứng nằm ngồi thật đoan trang. Ai bảo thế giới Ta Bà này đáng ghét, nơi nào còn có Phật Pháp là còn có chỗ để nương theo.

Ở đoạn đầu tôi có nhất ma các bạn, có nhiều người rất sợ ma nhưng lại rất thích nghe kể chuyện ma. Vậy các bạn hãy nghe thầy An Chí kể về những con ma Thầy vớt được trong những đàn tràng chuẩn tể. Ở Oslo có một em bé 14 tuổi người Na Uy, có khả năng tiếp cận được với người cõi âm. Em tìm đến chùa Khuông Việt và làm công việc truyền thông với các oan hồn uổng tử không rõ họ tên. Chính các oan hồn nhờ Em cầm hộ bài vị với pháp danh thầy An Chí đặt cho. Thầy bảo, trong những lúc mình ngồi thọ bát hay tụng kinh niệm Phật, các hương linh được ký tự trong Chùa cũng ra ngồi cạnh để tu theo. Coi chừng đấy! Nếu ta ngồi nghiêng ngả hay ngủ gật là biết bao con mắt cả âm lẫn dương đều phiến lòng.

Ngày xưa còn bé tôi rất sợ ma, sợ đến nỗi ban đêm không dám thò chân xuống giường để đến nỗi mang bệnh *Dám Đài*. Nhưng từ khi biết Phật Pháp tôi không còn sợ ma nữa, vì nơi đâu có Phật là ma phải lui ngay. Bây giờ giữa ma và người, tôi sợ người hơn ma.

Trước khi kết thúc bài viết, tôi xin được kể sơ qua vài dòng về những chuyện sau bức màn lam (màu áo tràng). Thật ra tôi không có ý định viết bài sau mỗi khóa tu, năm nào chùa cũng tổ chức bao nhiêu là khóa tu, các bạn biết đấy!

Thế nhưng định mệnh đã an bài, lúc tôi đến chào thầy An Chí, định chúc Thầy thượng lộ bình an và hẹn năm sau cũng vào giờ này nếu còn sống sẽ đến chùa Thọ Bát. Vì nghe đâu cuối năm 2012 sẽ tận thế theo lịch của người Maya. Thầy nhìn tôi cười cười, hỏi xã giao:

- *Sao dạo này cô Hoa Lan có cho ra tác phẩm gì mới không?*

Tôi giật mình nói đại cho đỡ quê:

- *Dạ có tuyên tập tựa đề “Email cho Phật A Di Đà“, nhưng chưa thể tặng Thầy được, vì thiếu bài viết về khóa tu này.*

Thầy cười thật tươi, sôt sáng đặt luôn tựa đề cho bài viết là *Tư lương đem theo về Tịnh Độ*, tôi sợ tốn mực và chỗ của tờ báo Viên Giác nên cắt bớt hai chữ, có thể làm tựa đề không được rõ nghĩa lắm, mong các bạn thông cảm.

Chúc các bạn một ngày vui.

Hoa Lan.

Mùa đông 2011.

